

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu **J. T., G.**, *zastúpeného JUDr. B. K., advokátom so sídlom v P.*, proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru, Krajskému dopravnému inšpektorátu**, Pionierska 33, Prešov, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-DI-SK-056/2010 z 11. mája 2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/88/2010-38 z 25. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/88/2010 – 38 zo dňa 25. novembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Prešove z 23. februára 2010 č. p.: ORP-P-623/DI-3-2009 v spojení s rozhodnutím Krajského riaditeľstva PZ, Krajského dopravného inšpektorátu v Prešove z 11. mája 2010 č. p.: KRP-DI-SK-056/2010 bol J. T. uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a/, j/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba ZP) na tom skutkovom základe, že

dňa 8. augusta 2009 o 18.25 hod. viedol Škodou Felíciu, ev. č. X. po ceste v obci Gregorovce, kde bol zastavovaný hliadkou PZ pomocou ZVZ, na ktoré znamenie na zastavenie vozidla nereagoval, ale v jazde pokračoval ďalej, za pohostinstvom odbočil na poľnú cestu, ktorá viedla na ďalšiu asfaltovú cestu v obci, pričom motorovým vozidlom zastavil pri rodinnom dome s popisným číslom 66 v uvedenej obci. Po zastavení vozidla toto uzamkol a začal utekať k rodinnému domu s popisným číslom 66. Počas prenasledovania bola voči nemu policajtom trikrát použitá výzva "Polícia, stojte!", na ktorú nereagoval a stále sa pokúšal o útek. Následne po dochytení bol kontrolovaný, pri kontrole odmietol s hliadkou spolupracovať, odmietol povedať svoje meno ako aj predložiť doklady potrebné pri vedení a prevádzke motorového vozidla. Následne boli voči nemu použité donucovacie prostriedky (hmaty a chvaty, boli mu nasadené putá) a po nasadnutí do služobného motorového vozidla mal byť eskortovaný na útvar PZ. Následne cca 10 m za obcou Gregorovce uviedol svoju totožnosť. Následne bol vyzvaný na vykonanie dychovej skúšky pomocou analyzátoru dychu typu Alcotest 7410 Dräger, ktorý po poučení ani po opakovaných pokusoch neprefúkol, čiže nedodrжал postup, ktorý je predpísaný vyšetreniu na zistenie alkoholu. Na lekárske vyšetrenie a odber krvi v zdravotníckom zariadení na zistenie množstva alkoholu v krvi sa nežiadal. VP zadržaný nebol, nakoľko ho nepredložil, ďalšia jazda zakázaná.

Za to mu bola podľa § 22 ods. 2 ZP uložená pokuta 900,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 42 mesiacov, ako aj povinnosť uhradiť trovy konania 16 €.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Prešove na základe žaloby žalobcu podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a jednohlasne dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, lebo zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci a v dôsledku nedostatočne zisteného skutkového stavu sú obidve rozhodnutia správnych orgánov predčasné a teda nezákonné. Po citácii relevantných právnych predpisov konštatoval, že správne orgány sa nimi dôsledne neriadili; úlohou správnych orgánov bolo preukázať žalobcovi porušenia uvedených povinností a v opačnom prípade konanie o priestupkoch zastaviť. Prioritne bol správny orgán povinný preukázať, že žalobca bol účastníkom cestnej premávky a vodičom, čo však v potrebnom rozsahu vyriešené nebolo, naopak, zistenia správneho orgánu sú neúplné, nejasné a rozporuplné. Správa o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 8. 8. 2009 vôbec nepopisuje skutkový stav a priebeh jednotlivých udalostí tak, ako je to uvedené v rozhodnutiach.

Z týchto dôvodov krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. c/, O. s. p. preskúmané rozhodnutie v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

III.

Odvolanie

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil v podstate tým, že nesúhlasil so záverom krajského súdu, že bolo povinnosťou správneho orgánu preukázať, že žalobca bol účastníkom cestnej premávky a vodičom. Poukázal na to, že hliadka PZ zložená z nstržm. M. a ppráp. S. zastavovala, prenasledovala a kontrolovala osobu, ktorá preukázateľne viedla osobné motorové vozidlo. Rovnako žalovaný namietal, že by správa o výsledku objasňovania nepopisovala skutkový stav a priebeh jednotlivých udalostí tak, ako je to uvedené v rozhodnutiach, a v ktorej sa nič nehovorí o zastavovaní žalobcu ako vodiča, o jeho prenasledovaní, o údajnom odstavení

vozidla žalobcom a jeho úteku. Namietal tiež, že by žalobca nemal možnosť preukázať sa dokladmi, pretože tie boli v jeho vozidle, avšak on bol náhle nútený nastúpiť do služobného vozidla hliadky PZ. Podobne o marení dychovej skúšky nie je možné podľa žalovaného vyhotoviť žiaden záznam, pretože prístroj taký pokus, resp. výsledok neúspešného pokusu nezaznamená.

Žalovaný ďalej uviedol, že podozrivý J. T. sa na odber krvi nežiadal a všetko, čo je zaznamenané v správe o výsledku objasňovania sa zhoduje so skutočnosťou. Poukázal pritom na skutočnosť, že uvedenú správu nechápe ako výlučný prostriedok zápisu skutočností zistených na mieste zistenia priestupku a že policajti hliadky PZ ju priamo doplnili o spracovaný úradný záznam k zistenému konaniu žalobcu, v ktorom uviedli ďalšie podrobnosti i dôvod nepredloženia vodičského preukazu žalobcom. Žalovaný sa nestotožňuje s hodnotením Krajského súdu v Prešove, že práve pre neúplnosť uvádzanej správy a jej dopĺňanie úradným záznamom nie je možné posúdiť tvrdenia žalobcu.

Žalovaný predložil sériu fotografií, z ktorých mala vyplynúť trasa úniku a prenasledovania vozidla žalobcu hliadkou PZ, aby bol ozrejmenejší skutkový stav a uviedol, že kamerovým systémom na zaznamenanie udalostí pri zákrokoch hliadok polície je vybavených veľmi málo vozidiel. To však nie je dôvodom pre spochybňovanie výpovedí členov hliadky.

Žalovaný preto z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukázaním na vyššie uvedené hodnotenie v konaní o odvolaní zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn.31S/88/2010 z 25. novembra 2011 a vrátil vec súdu prvého stupňa, resp. aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietal.

Žalobca sa v stanovenej lehote k odvolaniu nevyjadril.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd v prvostupňovom konaní prejednal napadnuté rozhodnutie na nariadenom pojednávaní dňa 25. novembra 2011, na ktorom vypočul účastníkov konania. Odvolací súd nepovažoval preto za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 26. septembra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného z 11. mája 2010 č. p.: KRP-DI-SK-056/2010 v spojení s rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Prešove z 23. februára 2010 č. p.: ORP-P-623/DI-3-2009, ktorými bol J. T. uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a/, j/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej iba ZP) na tom skutkovom základe, že

dňa 8. augusta 2009 o 18.25 hod. viedol Škodou Felíciu, ev. č. X. po ceste v obci Gregorovce, kde bol zastavovaný hliadkou PZ pomocou ZVZ, na ktoré znamenie na zastavenie vozidla nereagoval, ale v jazde pokračoval ďalej, za pohostinstvom odbočil na poľnú cestu, ktorá viedla na ďalšiu asfaltovú cestu v obci, pričom motorovým vozidlom zastavil pri rodinnom dome s popisným číslom 66 v uvedenej obci. Po zastavení vozidla toto uzamkol a začal utekať k rodinnému domu s popisným číslom 66. Počas prenasledovania bola voči nemu policajtom trikrát použitá výzva "Polícia, stojte!", na ktorú nereagoval a stále sa pokúšal o útek. Následne po dochytení bol kontrolovaný, pri ktorej kontrole odmietol s hliadkou spolupracovať, odmietol povedať svoje meno ako aj predložiť doklady potrebné pri vedení a prevádzke motorového vozidla. Následne boli voči nemu použité donucovacie

prostriedky (hmaty a chvaty, boli mu nasadené putá) a po nasadnutí do služobného motorového vozidla mal byť eskortovaný na útvar PZ. Následne cca 10 m za obcou Gregorovce uviedol svoju totožnosť. Následne bol vyzvaný na vykonanie dychovej skúšky pomocou analyzátoru dychu typu Alcotest 7410 Dräger, ktorý po poučení ani po opakovaných pokusoch neprefúkol, čiže nedodrжал postup. Ktorý je predpísaný vyšetreniu na zistenie alkoholu. Na lekárske vyšetrenie a odber krvi v zdravotníckom zariadení na zistenie množstva alkoholu v krvi sa nežiadal. VP zadržaný nebol, nakoľko ho nepredložil, ďalšia jazda zakázaná.

Za to mu bola podľa § 22 ods. 2 ZP uložená pokuta 900,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 42 mesiacov ako aj povinnosť uhradiť trovy konania 16,- €.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a), a k) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

a) ako vodič vozidla sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, 3a) hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

j) iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu, 3d)

k) iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke (ďalej len „ZCP“) tento zákon upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona.

Podľa § 13 ods. 1, 2 Vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 9/2009 Z.z. z 20. decembra 2008, ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, znamenie na zastavenie vozidla sa musí dávať včas, zreteľne a s ohľadom na okolnosti cestnej premávky, aby vodič mohol bezpečne zastaviť vozidlo a aby sa neohrozila bezpečnosť cestnej premávky.

Policajť dáva znamenie na zastavenie vozidla zdvihnutím ruky alebo zdvihnutým zastavovacím terčom (č. Z 5a), alebo svetidlom vyžarujúcim svetlo červenej farby, ktorým

pohybuje v hornom polkruhu. Z idúceho vozidla môže dávať policajt toto znamenie kývaním ruky zvisle hore a dolu, vysunutým zastavovacím terčom alebo rozsvietením nápisu STOP umiestneného na vozidle. Z idúceho vozidla možno pokyn na zastavenie vozidla zdôrazniť zvláštnym výstražným svetlom, prípadne aj zvláštnym zvukovým znamením podľa § 40 zákona. Pokyn na zastavenie vozidla možno dávať z vozidla idúceho pred zastavovaným vozidlom, ako aj z vozidla idúceho za zastavovaným vozidlom. Pri zastavovaní vozidla idúceho pred vozidlom, z ktorého policajt dáva pokyn na zastavenie vozidla, sa zvláštne výstražné svetlo a zvláštne výstražné zvukové znamenie použije vždy.

Podľa § 2 ods. 2 písm. u/ ZCP na účely tohto zákona sa rozumie vodičom osoba, ktorá vedie vozidlo.

Podľa § 3 ods. 1 ZCP, účastník cestnej premávky je **povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.**

Podľa odseku 2 písm. c/ toto ustanovenia účastník cestnej premávky je ďalej **povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení**, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ citovaného **predpisu vodič je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom** alebo osobitným predpisom.

Podľa § 137 ods. 2 písm. b/ ZCP porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je **odmietnutie podrobiť sa vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky.**

Podľa písm. j/ uvedeného ustanovenia je ním tiež **neuposlúchnutie pokynu, výzvy alebo príkazu policajta v súvislosti s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky.**

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb.(ďalej iba ZP), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 58 ods. 3 písm. a/ ZP, objasňovanie priestupkov podľa odseku 1 vykonávajú tiež orgány Policajného zboru v rozsahu podľa odseku 4,

Podľa § 58 ods. 4 písm. c/ ZP, orgány Policajného zboru objasňujú priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, priestupky proti bezpečnosti a plynulosti železničnej dopravy a ďalšie priestupky proti poriadku v štátnej správe, ak boli spáchané na úseku štátnej správy v pôsobnosti Policajného zboru, ak uvedené priestupky nezistil alebo ich neobjasňuje orgán uvedený v odseku 2 alebo odseku 3 písm. b) až e).

Podľa § 60 ods. 1 ZP, orgány oprávnené objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) sú pri objasňovaní priestupkov oprávnené

a) vyžadovať vysvetlenie od fyzických osôb alebo právnických osôb; vysvetlenie od maloletého alebo mladistvého možno vyžadovať len za prítomnosti jeho zákonného zástupcu alebo fyzickej osoby, ktorá sa osobne stará o maloletého alebo mladistvého na základe rozhodnutia podľa osobitných predpisov, 8b) alebo zástupcu zariadenia, v ktorom je maloletý alebo mladistvý umiestnený na základe rozhodnutia súdu podľa osobitných predpisov, 8c) alebo zástupcu orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately,

b) vyžadovať vysvetlenie od štátnych orgánov alebo obcí,

c) vyžadovať odborné vyjadrenie od príslušných orgánov,

d) vykonávať alebo vyžadovať úkony potrebné na zistenie totožnosti osôb a ich pobytu,

e) vyžadovať predloženie potrebných podkladov, najmä spisov a iných písomných materiálov.

Podľa § 60 ods. 2 ZP o úkonoch uvedených v odseku 1 napíše orgán oprávnený objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) záznam alebo ich výsledok zapíše do správy o výsledku objasňovania priestupku.

Podľa § 60 ods. 4 ZP správa o výsledku objasňovania priestupku podľa odseku 3 písm. d/ obsahuje a/ označenie orgánu, ktorý vykonával objasňovanie, b/ stručné a výstižné popísanie skutkového stavu s uvedením, o aký priestupok ide, c/ osobné údaje podozrivého z priestupku, poškodeného a prípadných svedkov spolu so stručným obsahom ich výpovede. Podľa ods. 5 tohto ustanovenia – k správe o výsledku objasňovania priestupku podľa odseku 4 sa pripoja všetky dôkazy, ktoré sa získali počas objasňovania priestupku.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, zistil, že správne orgány – Okresný aj Krajský dopravný inšpektorát – aplikovali nesprávne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov na vzniknutú situáciu. Krajský súd v Prešove vydal správne a zákonné rozhodnutie.

Predovšetkým je potrebné stotožniť sa so záverom krajského súdu o tom, že prvotné úkony, najmä správa o výsledku objasňovania (ďalej iba správa) nezodpovedá záznamom

hliadky PZ spísanej 8. augusta 2009 a tá následne nezodpovedá v detailoch záznamom o podanom vysvetlení oboch členov hliadky z 15. februára 2010.

Vychádzajúc striktne z ustanovení § 60 ods. 4 a 5 ZP, správa v prerokúvanej veci neobsahuje stručný popis skutku tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným, ako k tomu nakoniec došlo i v prvostupňovom i v odvolacom konaní správneho orgánu.

Slová zákonodarcu „stručné a výstižné popísanie skutkového stavu s uvedením, o aký priestupok ide“, nie je možné zamieňať s povrchným a sotva zachytávajúcím popisom skutku ako v danom prípade.

Skutok musí byť vždy popísaný aspoň tak, že z neho je zrejmé konanie, či opomenutie páchatel'a ako aj zakročujúceho orgánu, ak je to nevyhnutné – v danom prípade aspoň náznak, že po nadobudnutí podozrenia hliadky, že vodič jazdí pod vplyvom návykových látok (alkoholu) ho hliadka prenasledovala a po jeho dostihnutí skontrolovala a s akým záverom. V popise skutku musí byť uvedený čas a miesto jeho páchania s prípadnými následkami konania.

V uvedenom prípade mala správa obsahovať v popise skutku, že 8. augusta 2009 asi o 18.25 hod, v obci Gregorovce po spozorovaní vodiča, ktorý bol neskôr identifikovaný ako J. T., nastupujúceho pred miestnym pohostinstvom do osobného motorového vozidla (OMV) ev. č. X., hliadka PZ pojala podozrenie, že vozidlo riadi pod vplyvom alkoholu, preto ho prenasledovala a po tom, čo vodič nerešpektoval pokyny a ZVZ na zastavenie vozidla, pred domom č. 66 po použití chvatov, hmatov a pút, kvôli snahe vodiča ujsť a vyhnúť sa tak kontrole, zistila jeho totožnosť a zisťovala hladinu alkoholu menovaného vodiča použitím Alcotestu 7410 Dräger, avšak neúspešne, pretože ani po trojnásobnom použití Alcotestu 7410 Dräger vodič žiadnu merateľnú hodnotu nenafúkal a o vyšetrenie krvi na alkohol nežiadal.

Správa však obsahuje v opise konania len odmietnutie dychovej skúšky a jazdu bez dokladov, v popise miesta Gregorovce a čas uvádza 8. august 2009 o 18.55 hod.

Pod takýmto popisom skutku si možno predstaviť rovnako, že po riadnom zastavení vozidla J. T. sa ako vodič odmietol podrobiť dychovej skúške a predložiť doklady, ako aj to, že vodič J. T. prenasledovaný hliadkou PZ odmietol zastaviť vozidlo a hliadke PZ unikol, alebo dokonca ušiel a nepodrobil sa žiadnej kontrole.

Popis skutku by mal byť preto bez ohľadu na ostatné časti správy čo najpresnejší, aj keď stručný a výstižný. Vymedzené miesto na popis skutku na tlačive správy neznamená, že popis skutku nesmie mať viac než tri riadky a že zakročujúci orgán objasňujúci priestupok sa môže spoliehať na to, že čo nebolo popísané v skutku, bude dopísané alebo dopovedané vo vyjadrení podozrivého z priestupku.

V danom prípade je preto skutočne najzávažnejším pochybením nepresný a veľmi nevýstižný popis skutku, ktorý síce tvorí spoločne so záznamami hliadky i podanými vysvetleniami jej členov jeden celok, avšak len k nej sa mohol a vyjadril žalobca. K záznamom a vysvetleniam sa vyjadril až pri prvostupňovom správnom konaní, pričom v častiach týkajúcich sa popisu skutku opäť nastali nezrovnalosti najmä v dvoch bodoch.

Prvý sa týkal miesta, kde bol dostihnutý. V spoločnom zázname hliadky z 8. augusta 2009 sa uvádza ako miesto dostihnutia žalobcu dvor pri dome č. 66, avšak v podaných vysvetleniach z 15. februára 2010 sa už toto miesto nespomína. Druhý sa týka tvrdenia ppráp. S., ktorý neustále sledoval nstržm. J., hoci pokiaľ nstržm. J. bežal a prenasledoval unikajúceho žalobcu, on medzitým bezpečne zišiel s vozidlom k odstavenému vozidlu žalobcu, ale dokázal počuť ako nstržm. J. kričí trikrát na žalobcu: “Stojte, polícia!“ Vzhľadom na fotodokumentáciu pripojenú dodatočne k odvolaniu žalovaného sa toto tvrdenie javí dosť nepravdepodobné, a ak sa tak stalo, vyžaduje si to doplňujúce vysvetlenie a preukázanie.

Z konania krajského súdu i konania pred odvolacím súdom vyplynulo, že niet pochybností o tom, že žalobca J. T. vypil v inkriminovaný deň najmenej jedno pivo v miestnom pohostinstve obce Gregorovce. Skutok, tak ako bol uvedený v prvostupňovom i druhostupňovom správnom rozhodnutí, však bol preukazovaný dôkazmi, ktoré si v detailoch odporujú a vyžadujú spresnenie a zjednotenie v podstatných skutočnostiach tak, aby nemohli odôvodňovať pochybnosti o zákonnosti zákroku hliadky PZ, ktorá po prejení asi 50 metrov od pohostinstva „zrazu“ za sebou vidí kohosi nastupovať do osobného motorového vozidla a hneď sa začína prenasledovanie bez toho, aby hliadka čo len okrajovo uviedla v zázname, že vodič aj v spätných zrkadlách javil zreteľne známky požitia alkoholu alebo ho videli v pohostinstve už hodinu predtým a podobne.

Rovnako postup pri zakročovaní a správanie sa vodiča pri podávaní vyjadrenia do správy by mal byť zaznamenaný podrobne, aby bol zrejмый stav žalobcu v čase zákroku, najmä stupeň ovplyvnenia alkoholom.

Pokiaľ ide o sankciu, javí sa neprímerane prísna – v hornej polovici sankcie aj pokiaľ ide o pokutu aj pokiaľ ide o zákaz činnosti. Vzhľadom na vek žalobcu, jeho bezúhonnosť a len jeden postih za priestupok v roku 2006, usporiadaný rodinný i pracovný život ide, v prípade preukázania skutku, zjavne o ojedinelé vybočenie z normálneho spôsobu života a preto preventívne ukládanie sankcie v hornej polovici sadzby sa javí neodôvodnene prísne a neprímerané.

Tieto dôvody, ktorými je žalovaný podľa § 250ja ods. 4 O. s. p. viazaný, rovnako aj stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvého stupňa, viedli odvolací súd k potvrdeniu napadnutého rozhodnutia krajského súdu ako vecne správneho podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, trovy odvolacieho konania nevznikli a žalovaný nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. septembra 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková